

Prugberger Tamás

A nyílt társadalom filozófiájára alapozott neoliberális nagyhatalmi politika és az Európába tartó muszlim migráció

**Open Social Philosophy of the Global Neoliberal
Conflict-of-Power Politics
Behind the Muslim Migration into Europe**

Összefoglalás

A tanulmány a jelenlegi migránsválsággal foglalkozik, amely az észak-afrikai és a közel-keleti arab államokból indult el, az ottani két térségnek az USA, Franciaország és Németország által „arab tavasznak” elnevezett forradalmi láncolat kiprovokálása következtében. A tanulmány bemutatja mindennek ókori népvándorlási előzményeit, annak akkori és mostani migrációs okait. Európa az ókorhoz hasonló demográfiai összeroppanás szélén áll, és a neoliberális irányzat megfelelő családpolitika helyett a migránsokból akarja a munkaerőpótlást megoldani. A magyar kormány és a közép-európai államok látják ennek a veszélyét, vagyis azt, hogy ez a tendencia, ha folytatódik, az európai kultúra és gazdaság, az Európai Unió és az európai nemzetállamok, valamint nemzeti-népi kultúrák megsemmisüléséhez vezet. Ugyanakkor az USA a

PROF. EM. DR. PRUGBERGER TAMÁS DSc, az MTA doktora, egyetemi tanár,
Miskolci Egyetem, Debreceni Egyetem (prugberger.tamas@t-online.hu).

saját nagyhatalmi gazdasági érdekéből támogatja e folyamatot, remélve, hogy így létrejöhet a saját államformájához és gazdasági rendszeréhez hasonló Európai Egyesült Államok, amelyet majd uralni tud.

Summary

The study discusses with the current migration crisis started in North-Africa and in the Arab countries of the Middle-East as result of the chain revolutions provoked by the USA, France and Germany. A comparison is made between migrations to Europe in the Antiquity and at present. Europe was, and is now again, on the edge of a demographic breakdown, and instead of an appropriate family policy, the Neoliberals think to solve labour shortage by importing people. The governments of Hungary and other Central European countries see the danger of it: this leads to the destruction of the European culture and economy, the European Union, as well as European nation states and their cultures. However, out of economic interests, the US supports the process, hoping to set up the United States of Europe similar to itself, with the aim to rule it.

ELŐZMÉNYTÖRTÉNETI ÉS ELMÉLETI MEGKÖZELÍTÉS

Immanuel Wallerstein amerikai gazdaságsszociológus professzor elmélete szerint, ha a mai globális méretű neoliberális kegyetlen versenyelvű társadalomgazdasági rendszert nem váltja fel egy olyan megreformált szociális piacgazdasági rendszer, amely kiküszöböli a korábbi jóléti társadalom (welfare society) hibáit, bekövetkezik először Európában, majd pedig az egész civilizált gazdasági régióban az, ami az 5. században a Római Birodalom széthullásához vezetett.¹ A Római Birodalom és annak a szociális ollót szélesre nyitó virágzó kapitalizmusa a népvándorlás viharaiiban államszervezetével együtt felbomlott, és anarchiába süllyedt. Kultúrája, civilizációja, jogrendje és államszervezete szétesett. Gazdasági, szociális, egzisztenciális és fizikai bizonytalanság lett úrrá a volt Római Birodalom területén, ahol kis barbár államok alakultak ki. Valamennyit megmentett a klasszikus kultúrából az újonnan kialakult ókeresztény vallás, amelynek globális egyházi szervezete a volt birodalom nyugati és keleti területein a klasszikus államszervezethez viszonyítva jóval alacsonyabb fokon, de megszervezte az új államalakulatokat nyugaton,² keleten pedig valamennyire stabilizálta a Keletrómai (Görög) Birodalmat. Így az Alexandriai Könyvtárban a 7. század közepéig a Római Birodalom keleti része meg tudta őrizni a klasszikus görög-római filozófiai és irodalmi műveket, mígnem az Alexandriát 640 és 642 között elfoglaló arabok a könyvtár felgyújtásával megsemmisítették az ott őrzött görög-római szellemi kultúra egészét.³

Úgy tűnik, vészjóslóan megismétlődik korunkban, vagyis a legújabb, posztmodern korban mindaz, ami az ókor végén történt. A Római Birodalom virágzó századainak gazdasági-társadalmi jólétében élő felső és középpolgári réteg, a mai szekularizált

társadalomhoz hasonlóan, kényelmi okokból a császároktól lefelé szétzilálta a gyermekvállalás alapját jelentő családi kötelekeket. Emiatt nem, vagy csak alig születtek utódok. A provinciák gyorsan kiürültek, és az üres területekre maguk a római császárok hívták be a vándorló barbár törzseket, amelyek kiszakították a birodalom testéből az általuk lakott területeket, végül pedig megdöntötték a központi hatalmat is. A Római Birodalomban is bevezették, a mai Németországhoz hasonlóan, a gyermektelenségi adót, amely alól azonban viszonylag könnyen mentesülni lehetett, mivel a római császárok és közvetlen környezetük túlnyomó része is gyermektelen volt. Elég, ha felidézzük a római „ezüstkor” második századának császárait, az Antoninusokat, akik saját gyermek hiányában adoptálták utódaikat.⁴ Nyugat-Európában ma hasonló a helyzet; ott, de a kelet-európai államokban is, egy szekularizált családellenes filozófia uralkodik, amelyet az Európai Unió és parlamenti pártjai követendő és hivatalosan elismert etikai rangra emelnek.⁵

A mai helyzet tehát nagyon hasonlít a késő római császárkor dekadenciájához, ami könnyen az Európai Unió és az Európai Gazdasági Térség közeli bukásához vezethet. Ugyanakkor az USA-ban még mindig a hagyományos etikai és családbarát szemlélet dívik, és onnan ered ugyan a neoliberais etikai-erkölcsi szemlélet, amit azonban csak Európa irányában exportál az USA azért, hogy ha de jure esetleg nem is, de facto azonban gazdaságilag és politikailag egyaránt gyarmatává tegye. Erre irányul az USA által szorgalmazott transzatlanti szabadkereskedelmi és befektetési (beruházási) megállapodás minél előbbi tető alá hozása az Európai Unióval, aminek az USA által megfogalmazott szinte valamennyi pontja az EU-ra és tagállamai vállalataira nézve hátrányos, de az USA-ra és vállalataira minden vonatkozásban előnyös. Minthogy egy ilyen előnytelen megállapodást az EU tagállamai nem fogadnának el, ezért Európa nemzeti állami szerkezetét kívánja az USA és a mögötte álló láthatatlan nagytőke felszámolni. Erre kapóra jött a japán–osztrák vegyes házasságból származó Richard von Coudenhove-Kalergi 1925-ben publikált elmélete. Eme elmélet szerint a nagy háború kirobbanásához a kis európai nemzeti államok egymással szembeni ellentétei vezettek. Hogy többé ilyenre ne kerülhessen sor, Európa nemzeti államait szét kell zilálni arab tömegek Európába engedésével. Az így létrejövő népkeveredés következtében a hagyományos nacionalista európai gondolkodástól eltérő kozmopolita szemlélet alakulna ki egy olyan embertípussal, amely børszínében is az óegyiptomiakéhoz hasonlítana.⁶ Coudenhove-Kalerginek ezt a nézetét vélte alátámasztani Oswald Spenglernek *A Nyugat alkonya* című, szintén ez időben megjelent kétkötetes munkája, ahol Mohamed működését és a Koránt pozitív színben tünteti fel, és azt állítja, hogy míg a római katolikus és a görögkeleti ortodox egyház között az ellentét kibékíthetetlen, addig a római katolikus és az iszlám vallás között a viszony korántsem ennyire elmérgesedett.⁷ Ezt a filozófiát lovgolta meg közvetlenül a 2. világháborút követően a nyílt társadalom filozófiájának irányzata, amelyhez a felnőtté válását követően a magyar származású amerikai tőzsdeguru, Soros György is csatlakozott.⁸ Ez a filozófiai irányzat szeretné elérni a nemzetállamok lebontását Európában annak érdekében, hogy az USA-hoz hasonló egységes európai állam alakuljon ki.

A 2015 TAVASZÁN EURÓPA IRÁNYÁBA ELINDULT TÖMEGES MIGRÁCIÓT ELINDÍTÓ GAZDASÁGPOLITIKAI KÖRÜLMÉNYEK

Áttérve ezek után a jelenlegi helyzetre, mára már egyértelművé vált, hogy a menekültáradat elindítója nemcsak közvetett módon az USA, hanem közvetlenül is. A menekültáradat előidézésének oka ugyanis az, hogy az USA az „arab tavasszal” nem demokráciát, hanem anarchiát hozott létre, és a civilizált polgári demokrácia helyett, a korábbi kiszámítható diktatúrák megdöntését elősegítve, hatalomra segítette a szélsőséges muszlim vallási fanatikusokat. Ezek terroristadiktatúrákat hoztak létre, amelyek Allah és Mohamed nevében gyilkolják az ottani keresztényeket és a nem az általuk vallott muszlim irányzatot követő arabokat, menekülésre kényszerítve őket. Ezek azok a politikai menekültek, akiket az ENSZ Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata értelmében a civilizált államoknak be kell fogadniuk. E nyilatkozat azonban nem kötelezi eme államokat az ún. gazdasági menekültek befogadására, akik a jobb élet reményében indulnak útnak. Márpedig Líbiából a Földközi-tengeren Olaszországba, Irakból, Afganisztánból, Pakisztánból és Szíriának a kormányerők által ellenőrzött területeiről Görögországba érkező migránsok jelentős része nem politikai menekült. Ugyanis a növekvő munkanélküliségből fakadó és terjedő szegénységből kívánnak a jobb élet reményében Európa leggazdagabb, legnagyobb életszínvonalat biztosító államaiban letelepedni. A migrációval érintett egyes európai államok, különösen az osztrák titkosszolgálat felderítései és a migránsok egy részének elmondása nyomán egyre nyilvánvalóbbá vált, hogy az USA – részben Soros György közreműködésével létesített liberális alapítványokon keresztül – pénzeli az embercsempészeket és a migránsokat, mobiltelefonokkal is felszerelve őket. Erről nyíltan szó esett 2013 októberében a Hír TV *Civil Kaszinó* című műsorában. A YouTube arról is tett közzé a világhálón tudósítást, hogy az embercsempész-hálózat megszervezése, valamint a hajóknak nevezett óriáscsónakok rendelkezésre bocsátása mögött is az USA áll.

Az USA e közreműködése mögött a legegyszerűbb magyarázatként az állhat, hogy mindent megtesz azért, hogy a menekültáradat ne Amerikába, hanem a közlelbbi Európába vegye az irányt. Azonban ennél bonyolultabb a helyzet. Az USA így kívánja Európa nemzeti, nemzetállami gyökereit szétzilálni annak érdekében, hogy minél előbb a jelenlegi, többségében kozmopolita neoliberális EU-bizottság, és különösen a korábbi luxemburgi miniszterelnökként korrupciós botrányba keveredett elnöke,⁹ Jean-Claude Juncker segítségével, életre hívhassa az USA adminisztrációjához hasonló „Egyesült Európai Államokat”. Az Európai Egyesült Államok élére az USA prezidenciális elnökként Junckert ültetné, aki miniszterelnökivel összekapcsolt államfői jogkörrel bevezetné a transznacionális szabadkereskedelmi és befektetési/beruházási, valamint szolgáltatási egyezményt, amellyel – mint már erről szó esett – gazdasági hatalmát teljessé tenné Európa felett, mintegy gyarmatává lesüllyesztve azt. Ehhez a körhöz tartozik még Verhofstadt belga miniszterelnök is, akinek miniszterelnöksége is közrejátszik abban, hogy egy egész arab negyed alakult ki a belga fővárosban, Brüsszelben, ahonnan a múlt év novemberi párizsi merényletsorozat és valószínűleg azt a hannoveri merényletkísérletet is szervezték, amelyet a biztonsá-

gi szolgálatnak sikerült felderíteni és meghiúsítani. Mind a kettőre a későbbiekben még visszatérek.

Felvetődhet bennünk a „New Age” irányzatnak részben a „Bilderberg-csoport”hoz” fűződő kapcsolata, amely erősen ritkítani akarja a Föld lakosságát. Elképzelhető, hogy Afrika és Elő-, valamint Kis-Ázsia életrevalóbb mobil lakosságát át akarja telepíteni e népességritkító irányzat Európába, hogy az Afrikában visszamaradó kevésbé életképes és teljesen képzetlen, primitív lakosságot, biológiai eszközökkel mesterséges járványokat előidézve, kiirtsák vagy ismét gyarmati rabszolgaságba süllyesszék. Afrikát ilyen módon kiürítve, vagy lakosságát erősen megtizedelve, ásványi kincseihez, különösképpen olajkútjaihoz egészen olcsón, szinte ingyen hozzájuthassanak. Lehet, hogy e nagy menekülő tömegnek Európára eresztését is járványkirobbantási szándék vezérli, hogy a lakosság Európában is jelentősen lecsökkenjen. A holland Bernhard herceg, a Bilderberg-csoport megalapítója rokonszenvezett a hitleri náci eszmékkel. Így a Bilderberg-csoporttól nem lehet idegen a Föld lakosságának jelentős megritkítása azzal, hogy akik ezt túlélik, eljön részükre a Kánaán.¹⁰ Nyilván ez a megfontolás mozgatta a transzatlanti politikát abban, hogy amikor az iszlám hitvallás egymással szemben álló síita és szunnita irányzatából fakadóan az afrikai Ruandában élő hutuk és tuszik között kitört a háború, az 1994 áprilisa és júliusa között bekövetkezett közel félmillió tuszi áldozatával járó vérontást tétlenül szemlélte az ENSZ mögött álló USA, és csak jóval később avatkozott közbe.¹¹ A beavatkozással azonban tartós nyugalom nem alakult ki, mivel az ellentétek újból felerősödtek, és könnyen lehet, hogy a harcok ismét kiújulnak. Hasonló volt a helyzet a délszláv háborúban. Az USA itt is csak azt követően lépett, amikor már több éven keresztül egymást irtották a horvátok és a szerbek, valamint a bosnyákok, az ENSZ békefenntartó katonai egységei pedig Srebrenicánál közbeavatkozás nélkül nézték végig a szerbek által a horvát lakossággal szemben elkövetett tömegmészárlást. Elképzelhető, hogy Amerika, a „New Age” és a Bilderberg-irányvonallal¹² összhangban, majd csak akkor akar beavatkozni a jelenlegi helyzetbe, amikor az Iszlám Állam és az agresszív szunnita szélsőségesek a Közel-Keleten terrorjukkal és az Európában elkövetett egyre sűrűbb merényleteikkel is jelentős hatással lesznek a Föld lakosságára nézve. A „New Age” irányzat és a Bilderberg-csoport tagjai között, miként ezt a csoport konstanzi üléséről szóló tudósítások jelezték, olyan nagynevű, Nobel-díjjal kitüntetett közgazdászok voltak aktívan jelen a megbeszéléseken, akik zseniális szakmai és politika-szociológiai tudásuk és felkészültségük mellett pszicho- vagy elmepatológiai elferdülésben szenvednek.¹³

Az itt leírt feltételezések után rátérve a szikár tényekre, az USA, részben a német szövetségi kormány közreműködésével, meg tudta buktatni Afrikában és Kis-Ázsiában azokat a diktatórikus rezsimeket, amelyek tovább nem voltak hajlandók az USA-nak, Németországnak és Franciaországnak a tényleges értékénél jóval alacsonyabb áron eladni az olajat. A diktátorok eltávolítása Egyiptomban csak félsikerrel járt, Szíriában viszont eddig eredménytelen maradt. Amikor Bassár el-Aszad apja halála után átvette a hatalmat Szíriában, uralkodását az USA irányába történő közeledéssel kezdte. Szíriából Magyarországra és Németországba elszármazott értelmiségiek elmondása szerint Aszad demokratikusan kezdett kormányozni, és számos reformot

is végrehajtott. Ennek ellenére Aszad közeledését az USA, részben retorzióként az arab világ irányába elindított „demokráciaexport-láncolatának” megszakítása miatt, részben pedig Izrael kívánságára elhárította. Ugyanis Izrael és Szíria hosszú idő óta ellenséges viszonyban áll egymással. Itt azonban mind az USA, mind Izrael politikája rövidlátásról tesz tanúságot. Az USA annak érdekében, hogy Aszadot megbuktassa, a hatalomra kerülését követő néhány hónapon belül a kormány ellen tünetést provokált, az akkor ott szolgálatot teljesítő és e küldetését követően Magyarországra is hasonló célból kiküldött André Goodfriend hathatós segítségével. Végül is sikerült az USA-nak a jelenlegi Iszlám Államhoz tartozó, al-Kaida vezetésű szunnita ellenzékkel polgárháborút kirobbantatnia. Ennek eredményeképpen, Szíria és az USA által korábban Szaddám Huszein megbuktatásával szintén anarchikussá tett Irak határmezsgyéjét felezővonalként felfogva, hazánknál két és félszer nagyobb területen kalifátusként megalakult az Iszlám Állam, amely Izraelt, Boszniát, Szerbiát és Horvátországot is okkupálni akarja, és újra fel kívánja osztani a Közel-Keletet. Sőt, miként ez az Iszlám Állam (ISIS) írásban lefektetett titkos, de kiszivárgott programjából kitűnik, mindazokat a területeket meg akarja hódítani – mint írja, visszafoglalni –, amelyek a történelem során iszlám fennhatóság alá tartoztak. Így a valaha török hódoltság alatt álló területeket, ideértve a Kárpát-medence nagy kiterjedésű középső részét, ami Magyarországot és Romániát egyaránt érintené, de az Ibériai-félsziget déli részét is, amelyet a középkorban a mórok birtokoltak.

Minderről az írott és az elektronikus sajtón kívül Loretta Napoleoni *Az iszlamista fönix* című könyve is tudósít, amelyben a szerző leírja, hogy az Iszlám Állam az általa meghódított és az amerikai beavatkozások által teljes anarchiába döntött területeken helyrehozta az infrastruktúrát, és azon muszlimok részére, akik alávetették magukat az iszlám szunnita irányzatú törvényeinek, szociális biztonságot kíván nyújtani. Ugyanakkor viszont elvárja, hogy azok, akik elismerik az új kalifátus fennhatóságát, az iszlám törvényei szerint éljenek. Akik viszont erre nem hajlandók, és nem muszlimok, azokat a legkegyetlenebbül kiüldözi vagy kivégzi.¹⁴ Tehát azok, akik emiatt menekülnek e területekről, valóban politikai és/vagy vallási okokból üldözöttek. Igen sokan azonban olyan gazdasági menekülők, akiket az Iszlám Állam által még meg nem hódított területeken dülő, amerikai beavatkozásoknak köszönhető anarchia, szétesett államisági szervezet okozta munkanélküliség, létbizonytalanság, elszegényedés, vagy egyszerűen a már említett nagyhatalmi politika által felvázolt európai jólét indít útnak. Ugyanakkor az sem kizárt, sőt tény, hogy az Iszlám Állam által Európába küldött „alvó terroristák” és titkos szervező ügynökök is a menekültek közé vegyülnek, kiknek feladata az Európában élő muszlim lakosság radikalizálása, valamint az európai kultúra és állami rend szétverése. Érdemes e szempontból komolyan venni Bayer Zsoltnak a *Magyar Hírlap* augusztus 22-i számában, *Folyamatban* címen megjelent írását, amelyben a londoni iszlám közösség által szervezett „béketüntetésről” szólt, amelynek jelmondatai az iszlám megsértőinek megölésére, lemészárlására, lefejezésére, Európa lebontására, meghódítására és bosszúra buzdítottak.

Mindez kísértetiesen hasonlít az Iszlám Állam célkitűzéseire. Könnyen lehet, hogy a menekültáradattal olyanok is érkeznek, akiknek feladatuk európai fiatalok beszer-

vezése, akik majd merényletekkel mindezt Európa különböző államaiban végrehajtják. Miként az eddigiek is mutatják, az USA-ból elindult az a szélsőségesen neoliberais, globalizált gazdaságpolitika, amely szétroncsolta az európai államok szociális piacgazdasági rendszerét, kilátástalan munkanélküliségbe sodorta a fiatalok tömegeit, amelyek ilyen célra könnyen mobilizálhatók. Ugyanakkor az USA és nyilván a hatására a NATO sem hajlandó szárazföldi harcot indítani a vallási fanatizmusból felbecsülhetetlen ókori kulturális és muzeális örökségeket is megsemmisítő Iszlám Állammal szemben, hanem csak bombázza állásait, miközben azok rugalmasan áthelyeződnek. A bombázás tehát eddig sok eredményt nem hozott, ugyanakkor a szíriai kormánycsapatok a szárazföldi harchoz sem az USA, sem a NATO hadseregétől nem kapnak támogatást. Az USA ugyanis nyilván azért, hogy Izrael melletti demonstrációját kinyilvánítsa, elhatárolódik Aszadtól.

Ezt Izrael az izraeli–szír ellentét okán meglelégedéssel vette tudomásul. Ugyanakkor mind az amerikai, mind az izraeli politika szűklátókörűségéről tanúskodik annak figyelmen kívül hagyása, hogy az Iszlám Állam Izrael területére is aspirál, azokon a területeken pedig, amelyeket meghódít, azonnal megszüntet minden állami szervezetet, és bevezeti az iszlám törvényhozást és állami szervezetrendszert.¹⁵ Az általa meghódított területeken pedig – miként erről Loretta Napoleoni tudósít – nincs helye sem síitának, sem zsidónak, sem kereszténynek, sem ateistának, kizárólag szunnitának. Ebből kiindulva gyilkolja az Iszlám Állam az általa meghódított szíriai és iraki területeken a nem szunnitákat, míg a szunnitákat a maga céljaira mobilizálni tudja.¹⁶ A szervezet sikerét még az is elősegíti, hogy Törökország attól való félelmében, hogy a területén élő és az Iszlám Állam ellen harcoló kurdok területi autonómiára törekednek, velük szemben is harcol, Izrael pedig el van foglalva az ismét kiújuló Gázai övezeti konfliktussal. Ugyanakkor az sem megnyugtató esemény, hogy 2015. december végén a Hormuzi-szorosban Irán, a nemzetközi kötelezettségvállalásaival szemben, amerikai és francia hadihajók közelében ballisztikus rakétákkal robbantást hajtott végre.¹⁷ Ez a tény viszont alátámaszthatja és indokoltta teszi az izraeli miniszterelnök, Benjamin Netanjahu fenntartásait az USA-nak Iránnal szembeni konfliktuskerülő politikájával szemben.

A JELENLEGI MIGRÁCIÓS FOLYAMAT, ANNAK KÖVETKEZMÉNYEI ÉS AZ ERRE IRÁNYULÓ EURÓPAI UNIÓS, TAGÁLLAMI ÉS HAZAI KORMÁNYREAGÁLÁSOK

Az ijesztően nagy méretű, népvándorlással felérő migráció 2015 késő tavaszán, kora nyarán indult el. Magyarország a késő nyári, kora őszi időszakra Szerbia felé déli határán felépítette a kerítést, és büntetvé minősítette a kerítés megrongálását, valamint a határon történő illegális átkelést. Ugyanerre került sor több héttel később a horvát–magyar határon, a migránsáradatnak a horvátok részéről a korábbi szerbiaihoz hasonló tömeges átengedése miatt. Majd ezt követően Szlovénia is kerítést épített magyar segítséggel, tekintettel arra, hogy Horvátország regisztrálás nélkül Szlovéniába kezdte irányítani a migránsok tömegét. Mivel a magyar kormány kezdeményezésére

indult el a schengeni határok megvédése, sorozatos nemtelen kritikák zúdultak a magyar miniszterelnökre az Európai Bizottság elnökétől és az EU azon tagállamaitól, amelyeket liberális kormányok irányítanak, különösen a francia miniszterelnöktől, az osztrák kancellártól, valamint a horvát kormányfőtől. Embertelennek minősítették, aki megszegi a menekültek befogadásával kapcsolatos nemzetközi egyezményeket és európai uniós előírásokat. Az EU-nak és tagállamai egy részének balliberális vezetői ugyanis, rejtetten összejátszva az USA-ból irányított pénzügyi hatalommal, Junckerrel és Angela Merckellel az élen, minden migránst, a gazdaságát is be kívánják engedni a skandináv államok szintén liberális kormányaihoz hasonlóan, hogy közülük a negatív demográfiai mutatókból eredő szellemi és szakmunkási munkaerőt pótolhassák. Legalábbis ez a hivatalos magyarázat.

Merkel kijelentette, hogy azokat a migránsokat, akiket erre alkalmasnak találnak, kétéves tanfolyammal megtanítják németül, és szakmát is el kell sajátítaniuk. Mindennek ellentmond azonban az, hogy legtöbbjük analfabéta vagy aluliskolázott. Sem szakmát elsajátítani, sem németül megtanulni nem akarnak, hanem a menekültstátusz után járó szociális segélyből kívánnak megélni. Nógrádi György biztonságpolitikai szakértő adatai szerint az eddig Németországba érkezett migránsok túlnyomó része nem dolgozik, és nem is hajlandó dolgozni, hanem csak a segélyalapú életvitelre kíván berendezkedni. Ezt közülük többen egyértelműen ki is jelentették. Ugyanakkor Nógrádi adatai szerint 2015-ben és 2016 első negyedében a migránsokkal szemben Németországban mintegy 180 ezer büntetőeljárást indítottak meg, amiről azonban a német sajtó hallgatott.¹⁸ A merkeli elképzelés ellenére nem némettel kívánnak házasodni, hanem a saját maguk fajtájával, és utódaikat a muszlim előírások szerint kívánják új hazájukban is felnevelni,¹⁹ sőt hozni akarják hátramaradt hozzátartozóikat is.

Mindezt figyelembe véve, igen helytálló módon vezette be Svájc azt a megoldást, hogy a migránsok túlnyomóan Soros György alapítványaitól származó vagyonát és pénzét már a határon elveszik, és ebből fedezik élelmezési és tartózkodási költségeiket. Ezt a megoldást Svájctól átvette már Hollandia és Németország is. Minderre tekintettel Merkel és az Európai Bizottság, valamint a többi demográfiai összeroppanás előtt álló nyugat-európai tagállam²⁰ balliberális kormánya szelektálást kíván végrehajtani, amit úgy képzelt el, hogy a minden évben nagy számban érkező és válogatás nélkül befogadásra kerülő migránsok közül a munkaerő-utánpótlásnak megfelelőket megtartják, a többit pedig szétosztják kvóták szerint a tagállamok között, mely kvótákat minden évben újjólag megállapítanak. Az Európai Bizottság ezzel lényegében megvalósítaná Coudenhove-Kalergi elképzelését, amin keresztül létrejönne az USA gyarmataként az egységes Európa.

Köztudott, hogy az Iszlám Államnak részben már korábban Brüsszel iszlám negyedében megtelepedett, valamint a nyár folyamán illegálisan a szerb–magyar határt átlépve frankofón földre megérkezett „alvó terroristái” szervezték meg és bonyolították le 2015. november közepén a már említett párizsi vérengzést, amelyet néhány nappal később a hannoveri futballstadionban akartak megismételni.²¹ Mindez elgondolkodásra készítette az EU és balliberális tagállamainak vezetőit, és kezdtek igazat adni a magyar miniszterelnöknek. Ez azonban csak rövid ideig tartott. Az elmúlt

év decemberi brüsszeli miniszterelnöki csúcson az egymással együttműködő és a kvóta elfogadásától elzárkózó visegrádi négyeket akkor mentesítették a migránsok tagállamok közötti szétosztása alól, azonban ez a mentesítés nem biztosított a jövőre vonatkozóan. Ráadásul a V4-eket kizárták a kvótaelosztással kapcsolatos további tárgyalásokból. Így nem lehet tudni, hogy a többiek a zárt ajtók mögött a jövőt illetően mit határoztak.

Magyarországgal az élen, a V4-ek álláspontja – helyesen – a kvóták elfogadásától való elzárkózás, amelyhez, úgy tűnik, hogy Románia és Bulgária is csatlakozik. Helyénvalóan járt el Szlovákia és Magyarország, amikor megtámadta az EU Bizottságnak a tagállamok részéről kötelezően elvállalandó kvótarendszeréről meghozott, azonban a római és a lisszaboni szerződésbe, vagyis az Unió jogi normáiba ütköző határozatát az Európai Bíróságnál. Továbbá az is helytálló, hogy a magyar kormány, a lisszaboni szerződéssel összhangban, tiltakozó aláírásgyűjtéssel is meg kívánja gátolni a kötelező migránselosztási rendszer hatálybaléptetését. Remélhetőleg ezek a körülmények befolyásolhatják az Európai Törvényszéket, és talán az EU Bizottságát is eddigi migránspolitikájának átértékelésére készíti. Múlt év december elején létrejött az úgynevezett Schengen barátai együttműködés, amelyhez jó volna, ha minél több józanul gondolkodó kormány által irányított tagállam csatlakozna. Az együttműködést a V4-ek arra reagálva hozták létre, hogy a hollandok olyan javaslattal álltak elő, miszerint egy belső schengeni övezetet kellene létrehozni azon tagállamok külső határainál, amelyek a kvótaelosztással egyetértettek. E belső schengeni határvédelem következtében a külső schengeni határokon akadálytalanul beáramló migránsok kiválogatás nélkül azokban a tagállamokban maradnának, amelyek a kvótarendszerrel szemben foglaltak állást.

Eme cinikus holland tervet húzta keresztül az együttműködés, amely a valódi, azaz a „külső” schengeni határok megvédésére irányul. Ennek érdekében javasolja, sőt igényli Bulgária felvételét a schengeni rendszerbe, valamint a görög–macedón határt schengeniként megerősítését, és a határon történő szelektálás elvégzését, szükség esetén kerítés létesítése mellett. Csak így lehetne rászorítani az EU bizottságát arra, hogy jogellenes kvótaelosztási határozathozatal helyett jogszerű határozathozatallal szerezzen érvényt annak, hogy azok az országok, amelyek schengeni határral rendelkeznek, csak regisztráció és annak kivizsgálása mellett engedjenek be olyan menekültet, akit vallási okból vagy politikai nézetei miatt valóban üldöznek, a gazdasági migránsokat pedig szigorúan visszairányítsák. Bár Görögországnak kellene a schengeni határokat védelmezni, ezt következetesen szabotálja. Miként ezt görög származású értelmiségiektől megtudtam, ennek oka, hogy 2015 nyarán a trojka Angela Merkel hajthatatlansága következtében nem kapott olyan hosszú lejáratú, kedvezményes kamattal járó hitelt, amivel gazdaságát antiszociális intézkedések nélkül helyrehozhatta volna. Ezért állítólag az USA informális módon, anyagilag segíti Görögországot, cserébe viszont elvárja, hogy a határait nyitva tartsa a migránsok előtt.

A migrációval kapcsolatos fejlemények teljes mértékben igazolják a V4-ek aggodalmát és Orbán Viktor előrelátó politikáját. Szilveszter éjjelén arab migránsok szervezett csoportjai több nyugat-európai állam, így Németország, Ausztria, Finnország és

Svájc nagyvárosai közterületein ünneplő, szerintük hitetlen lányok csoportjait támadták meg, és szexuálisan inzultálták, sőt erőszakoltak meg vagy vertek össze egyazon időben. Ezek a muszlim migráncsoportok egymással országok és települések közötti mobiltelefon-összeköttetésben állva, minden valószínűség szerint központi irányítás és felső utasítás mellett jártak el. Ahogy ez az egyes vallomásokból kitűnik, a cél a sáría szellemében, az európai kultúra és divat szerint élő gyaur európai nők megbüntetésének örve alatt, az ifjú arab migránsok szexuális feszültségei intézményes levezetésének a megszervezése lehetett egy vagy több radikális iszlám szervezet részéről. Eme országok hatóságai és rendfenntartó szervei ahelyett, hogy azonnal körbekerítéssel összefogták és letartóztatták, valamint végleges kitiltással egybekötve, hazájukba történő visszatoloncolásuk eljárását elindították volna, még fedezték őket, szabad folyást adva az eseményeknek.

Mind a vezető német politikusok, a rendvédelmi hatóságok vezetői, a kölni polgármester, mind pedig a sajtó igyekezett eltussolni az ügyet. Csak napokkal később léptek a nyilvánosság elé a hírközléssel együtt, amikor a közfelháborodás ezt kikényszerítette. A kölni polgármester asszony és a rendőrkapitány is csak azonosíthatatlan észak-afrikai idegenekről beszélt, elhallgatva, hogy ezek valamennyien a tömeges népvándorlás során Németországba érkezett fiatal muszlim migránsok voltak. A tüntetések és a közfelháborodás hatására kénytelen volt a német kancellár a nyilvánosság elé lépni. Merkel bejelentette, hogy szigorú kivizsgálást indítanak, a tömeges garázdaságban országszerte részt vett migránsokat kiutasítják, illetve közölte, hogy a törvényeket megszigorítják, a hasonló esetek a jövőben szigorú elbírálásban részesülnek, és végleges kiutasítással járnak. A belügyminiszterrel közösen tett azon kijelentése viszont elgondolkodtató, hogy mindezt a német kormány „a német állampolgárok és a migránsok védelme érdekében” teszi meg, amiből arra lehet következtetni, hogy a hivatalos álláspont nemcsak a migránsokat okolja a történetek miatt, hanem minden alap nélkül a saját állampolgárait is. Ezzel lényegében az ügyben megnyilatkozó kölni imám alá adott lovat, aki a történetekért a kölni pályaudvarnál újévet ünneplő lányokat okolta, mivel öltözékük nem takarta eléggé testüket.

Mindebből arra lehet következtetni, hogy a német politika még mindig hintapolitikát folytat, ami könnyen a kancellárnő ellehetetlenüléséhez vezethet, annak ellenére is, hogy bűnbakként nyugdíjazták a kölni rendőrkapitányt, aki csak a hivatalos központi politikai elvárásoknak tett eleget a rendőrséggel és a sajtóval együtt. Az első reakció ugyanis az volt, hogy a német nők tartásuk távol magukat a migránsoktól, és így védjék magukat, ahelyett hogy az állam védené meg őket. E defenzív politikai magatartáshoz viszonyítva még gyávább és elszomorítóbb a skandináv államok, közöttük Finnország viszonyulása az ottani hasonló történésekhez: a migránsoknak olyan tanfolyamok szervezését és tartását hangsúlyozza a politika, amely megismerteti velük a befogadó országokban érvényes kulturális és magatartási elvárásokat, ideértve a nőkhöz való viszonyulást is. Ezt az elvet vallotta és alkalmazta már jóval a szilveszteri események előtt a német politika is. És mire ment vele?

Az eddigi események azt mutatják, hogy mindazokat az intézkedéseket, amelyekről eme szilveszteri incidens leírását megelőzően szó esett, a legsürgősebben szükséges

megvalósítani és végrehajtani, mert most már látható, ahogy növekszik Európában a migránsok száma, úgy válnak egyre agresszívabbá és követelőzőbbé. Egyre kieroszakoltabban a saját, sok szempontból az európai kultúrával, életmóddal és morállal ütköző, a társadalmi kapcsolatok terén deviánsnak minősülő közösségi értékeik elismerését igénylik, beleértve a többnejűségük elfogadását, a nőnek a férfihoz viszonyított alárendelt helyzetét, amibe sokuk szerint belefér az őslakos nők szexuális zaklatása is, amire a szilveszteri eseményeket megelőzően is több példa volt Németországban és a skandináv államokban egyaránt. Kritizálják a szálláshelyeiket és az óvodai, valamint az iskolai ételmisszer-ellátással azonos minőségű, ingyenes ellátásukat. Ezenkívül pedig felháborodtak amiatt, hogy szállásaik takarítását a helyi polgármesteri hivatalok nem vállalják szintén ingyenesen.

Nem véletlen, hogy egyre több rendészeti intézkedésre kerül sor csoportosan és szervezett formában erőszakosan fellépő muszlim migránsokkal szemben. Eklatáns eset erre Hollandiában az elmúlt évben, hogy nem sokkal a karácsonyi ünnepek előtt egy agresszíven fellépő muszlim migráncsoportosulással szemben kellett a rendőrséget kivezényelni, amely csoportosan támadt a kivezényelt rendőrökre, akik végül könnygáz és vízágyú bevetésével tudták csak a rendet helyreállítani, miközben több rendőr is megsérült.²² Ezt sokan a szilveszteri események főpróbájának vélik. Mindezek miatt az Európai Unió léte és az európai civilizált kultúra, valamint az európai nemzetállamok fennmaradása szempontjából alapvető szempont, hogy az EU és az államok számszerűségében is képesek legyenek uralni a menekültek csoportjait, más különben átmenetileg párhuzamos társadalom alakul ki, amit rövid időn belül felvált egy európai muszlim kulturális és hatalmi dominancia.

A szigorú szelektálás tehát Európa számára létkérdés. Kérdés azonban, miként történjen a szelektálás. Úgy tűnik, hogy mindazok, akik az Iszlám Állam területéről érkeznek, politikai menekültek, kivéve a szunnitákat, akik esetében komolyan tartani lehet attól, hogy ők az Iszlám Állam Európába küldött ügynökei. Mára úgy tűnik, hogy a már vázolt atrocitások és követelések hatására, az Európai Bizottságon és a tagállamokon belül a nem fundamentalista és/vagy az USA-nak nem elkötelezett balliberális, hanem józanul gondolkodó politikusok kezdik komolynak átérezni a problémát. Azonban a szocialistákkal koalícióban kormányzó kereszténydemokrata német kormány szempontjait még mindig az vezérli, hogy számos tagország érdekeivel ellentétben azokat a migránsokat, akiket előregedő társadalmában aggok gondozására és a németek által elutasított alacsonyabb rendű munkákra már elhelyezni nem tud, arányosan kerüljenek elosztásra a tagállamok között.

A hivatalos politikában a magyar kormány és a többi európai posztkommunista állam vezetői, a horvát vezetéssel együtt, helyesen látják, hogy ezáltal olyan al-Kaida- és iszlám állambeli ügynökök maradnának nagy számban Európában, amely magát Európát komolyan veszélyeztetné. Ezt Németországon belül a bajor kormány és miniszterelnöke is vallja. Erősen kritizálja is Merkelt, aki egészen a legutóbbi időkig a felső határok számszerű rögzítése nélkül volt kész a migránsok befogadására. 2015. december végétől kezdve azonban már ellentmondásosan úgy nyilatkozik, hogy a Szíriából érkező menekülteket meg kívánja szűrni, hogy valóban azok, nem pedig gaz-

dasági bevándorlók. Arról azonban hallgat, hogy mit kíván tenni azokkal, akik már Németországban vannak, vagy még oda tartanak, és a német munkaerőpiac számára feleslegesek. Nyilvánvalóan ezeket kívánja központilag megállapított kvóták szerint továbbra is folyamatosan elosztani az EU tagállamai között. Még mindig egy, bár már mérsékeltebb „Willkommenskultur” mellett száll síkra, ami abból is kitűnik, hogy a hivatalos német kormánypolitika erőteljesen kritizálja Ausztriát, amiért szintén kerítéssel zárta el délnyugati határát a migránsok elől, és hogy Olaszországtól igényli a földközi-tengeri határainak migránsokkal szembeni védelmét és a migránsok visszafordítását. Merkel a CDU-nak a március 15-én megtartott három tartományi választáson bekövetkezett jelentős népszerűségvesztése ellenére is kitart eddigi migránspolitikája mellett. Kérdés, hogy változtat-e ezen azok után, hogy a március 18-án elfogták Salah Abdeslamot, a múlt év októberi párizsi merénylet főszervezőjét, aki a bizonyítékok alapján titkos hálózatával újabb merényletekre készült. Merkel, Jucker, Verhofstadt és a többi liberális európai uniós vezető politikus álláspontja azután sem változott, hogy a brüsszeli repülőtéren, valamint az Európai Parlamenthez közeli metróállomáson március 22-e reggelén az ISIS által felvállalt két merényletnek mintegy 35 halálos áldozata és 144 sebesültje volt.²³ E szűk látókörű európai vezető politikusok, de többségében az EU régi tagállamainak vezetői sem hisznek Orbán Viktornak, aki jóval korábban felhívta a figyelmet a terrorveszélyre a migránsok Unióba történő ellenőrizetlen beengedése kapcsán. Válaszolt azonban a brit népszavazással a Brexit, amellyel az Unióból történő kilépés mellett döntött.

A MEGOLDÁS KÖRVONALAZÓDÁSA

Merkellel szemben ma már egyre több uniós és tagállami vezető politikus a befogadás felső határainak rögzítését igényli. Ha ezt sikerül elérni, a kvóta szerinti elosztást ellenző államok és Magyarország szempontjából már az is bizonyos fokú eredménynek számít. Ez ugyanis maximálná a befogadásokat azokban a tagállamokban is, amelyek a kvóták szerinti elosztást megszavazták, és az elosztás szerinti befogadásra elkötelezték magukat. Ha viszont a Bizottság azokra az államokra is, egy esetleges európai törvényszéki ítélet birtokában, rákényszerítené bizonyos menekültkontingens kvóta szerinti elosztás alapján történő befogadást, amelyek ezzel nem értettek egyet, ki kellene válogatni közülük a gazdasági migránsokat, a regisztrációs eljárás megkerülésével, azonosító iratok nélkül vagy más határsértő módon az EU területére érkezettek, és azonnal szükséges lenne őket visszatoloncolni Görögországba. Ugyanis Görögország az a schengeni határbirtokos, amelynek kötelessége lett volna szelektálás alapján megakadályozni a gazdasági migránsoknak az EU területére történő belépését, amely kötelezettségét viszont durván megszegte. Úgy kellene velük szemben eljárni, miként ezt Macedónia teszi, amelynek kormánya a gazdasági migránsokat nem engedi tovább, hanem visszairányítja őket Görögországba. Eme eljárás sikere érdekében a kvóták szerinti elosztást meg nem szavazó EU-tagállamoknak még a saját határaikon kellene ezt a szelekciót megtenni, és a fenti kritériumok szerint kiutasítandókat azonnal Görögországba visszairányítani. Görögország az Európai Unió és Törökország

között Brüsszelben ez év március 18-án megkötött migrációs megállapodással vissza tudja irányítani Törökországba a hozzá visszashállításra kerülő migránsokat. Bakondi György migránsüggyel foglalkozó belbiztonsági főtanácsadó szerint azonban kérdéses, hogy miként tud Görögország úrrá lenni az egyre növekvő és Nyugat-Európába tartó migránstömegben, indokolt továbbra is fenntartani a kerítéssel védett macedón–görög határzárát, amely eddig is jól működött. A szakértők szerint ugyanis a balkáni útvonal hermetikus lezárása miatt várható, hogy a migránsok és az embercsempészek Kelet-Európa felől kísérlik meg a Nyugat-Európába történő benyomulást.

Eme, még bizonytalan kimenetelű eredmény mellett az viszont komoly pozitívum, hogy a német kormány kritikája ellenére, az Orbán Viktort alpári módon és tévesen a kerítésépítés miatt bíráló osztrák kancellár Szlovéniával, Horvátországgal és Szerbiával együtt, Macedóniához hasonlóan, szintén kerítés létesítésével lezárta nyugati irányból az Európa belsejébe vezető utat a gazdasági migránsok elől. Azonban a nyugati migrációs útvonal hermetikus lezárása következtében miatt fel kell készülni az EU és a schengeni, valamint Magyarország, Szlovákia és Lengyelország keleti határainak sikeres megvédésére.

Ennek megvalósítása érdekében, továbbá abból a célból, hogy újabb migránstömegek Kelet-Európa felől se érkezhessenek, ajánlatos volna, ha Bulgária és Románia, a Schengeni barátok államainak közreműködő segítségével, kerítést és ellenőrző kapukat létesítve, lezárná déli és keleti határait Szlovéniához hasonlóan, és annak szigorú szerint járna el az esetleg ott megjelenő migránsáradattal szemben. Ha pedig erre Romániát, valamint Bulgáriát nem lehetne rávenni, miután határaik nem schengeni, akkor Magyarországnak, Szlovákiának és Lengyelországnak kell mindezt megtennie, mivel Romániával és Ukrajnával szomszédos keleti határai schengeni. Egy ilyen következetes eljárás példával szolgálna ama államok polgárai számára is, amelyeknek filantróp, balliberális és/vagy transzatlanti érzelmű kormányai megszavazták a befogadást és a befogadottak kvóta szerinti elosztását. Ez a példamutatás könnyen alulról elinduló nyomásgyakorlássá válhat, ami érthető módon elindíthat egy leváltási-lecserélési vagy tisztulási folyamatot az EU és az érintett tagállamok vezetésében.

A párizsi merényletsorozatot és hannoveri merényletkísérletet követő decemberi EU-csúcson határozat született, hogy az EU megteszi a szükséges intézkedéseket a schengeni határok védelmére a fokozódó migrációs nyomással szemben. Ezen a téren azonban az EU és Törökország között márciusban megkötött megállapodáson kívül eddig érdemi intézkedés nem történt. Folyamatos az érkezés továbbra is a Földközi-tengeren keresztül Olaszországba és Görögországba. Hatékony megoldás az lehetne, ha a parti őrség mind a két államban meghatározott kikötőkbe irányítaná a migránsokat szállító hajókat és csónakokat, és ott történne meg a már említettek szerinti szűrés, beengedés, illetve a visszashállítás Afrikába vagy a Közel-Keletre.

Hogy ezt el lehessen érni, valamennyi európai tagállamnak elemi érdeke lenne, hogy felsorakozva Orbán Viktor és a Schengen barátai szövetség mellé, nyomást gyakoroljon az EU Bizottságra. Az EU-nak uniós költségvetésből kell megerősíteni a schengeni határokat egész szárazföldi hosszában, kerítés és európai határőrség létesítésével. Ez akár úgy is kivitelezhető, hogy a schengeni határ menti államok kap-

nák meg az ehhez szükséges pénzeket, és az ő kötelezettségük lenne a védőkerítések tömegfeltartóztatásra megfelelően alkalmas egységes szabvány szerinti megépítése, amit minden tagállamban kiegészítene egy megfelelő felszereléssel ellátott nemzeti határőrség felállítása. Minderre európai rendelet meghozatala szükséges. Ezzel együtt ugyancsak EU-rendeletben kellene minden tagállamot, és különösen a schengeni határ mentieket, arra kötelezni, hogy azokat a migránsokat, akik okmányaikat eldobva vagy a zöld határon keresztül illegálisan érkeztek és érkeznek az EU területére, mindenféle regisztráció nélkül az adott állam határőrsége visszairányítsa. Ugyanígy kellene valamennyi tagállamból véglegesen kiutasítani mindazon migránsokat, akik munka nélkül lézengnek, vagy illegálisan dolgoznak, csakúgy, mint akik bármilyen bűncselekményt követnek el. Európai rendelettel elő lehetne írni, hogy a tagállamok büntető törvénykönyveiket azonnali határidőn belül egészítsék ki olyan büntetési móddal, miszerint a migráns bűnelkövető elzárás helyett kerítésépítési közmunkában való részvételre legyen kötelezhető a kiutasítást megelőzően. Uniós rendeletet kellene hozni arról is, hogy azok a tagállamok, amelyeknek szükségük van a népesség- és a munkaerőfogyás pótlására, az e célból megkeresett államban – azzal szerződést kötve – toborozzanak, ne pedig az Unió területére történő tömeges migránsbeengedéssel. Amiatt pedig, hogy ez a menekültáradat az USA elhibázott közel-keleti és muszlim politikájának köszönhető, az EU-nak nyomást kellene gyakorolnia az USA-ra, hogy segítse elő a be nem fogadott migránsoknak hazájukba történő, szociálisan és egzisztenciálisan is biztonságos visszatelepítését, és addig, amíg ez meg nem történik, a jelenleg titokban folyó transzatlanti szabadkereskedelmi és beruházási, valamint szolgáltatási egyezmény megkötéséről folyó tárgyalásokat függeszse fel.

Magyarország, Csehország, Szlovákia, Lengyelország, Szlovénia, de – úgy tűnik – Románia és Bulgária is eltökélt ilyen megoldásokra. Ha ezekre nem kerül sor – miként ezt a legújabb németországi fejlemények is mutatják –, a szélsőjobboldal egyre erősebb pozíciókat szerez, ami nemcsak Angela Merkel e kérdésben halogató kormányát, hanem a jelenlegi neoliberális többségű EU Bizottságot is eltakaríthatja az útból. Hogy erre Németországban mégse kerüljön sor, München nyomására nemcsak Bajorországban, hanem Berlinben is elkészült egy határlezárási forgatókönyv.²⁴ Ennélfogva van remény, hogy a balliberális EU és tagállami bizottság- és kormányalakító tényezők eltakarítására vagy politikájuk megváltoztatására szélsőséges jobbra tolódás nélkül sor kerülhet. Egyre több tagállam lakosságának növekvő többsége látja ugyanis hasonlóan a helyzetet, miként azt a magyar miniszterelnök látta és hirdeti kormányával, ma már a kelet- és közép-európai, valamint a balkáni államok zömével együtt. Ezt prognosztizálják a múlt év decemberében Franciaországban megrendezett önkormányzati választások, ahol nem Marine Le Pen szélsőjobboldali Nemzeti Front Pártja, hanem Nicolas Sárközy jobbközép pártja szerezte meg a szavazatok többségét a jelenleg kormányzó szocialistákkal szemben. Ha pedig ezek a változások mégsem történénének meg, Európa és az európai nemzeti államok, ezen belül a poszt-kommunista államok történelmileg kialakult civilizációjának, népességi szerkezeti jellegének és államiségének megmentése érdekében, a nagy-britanniaihoz hasonló népszavazás kilátásba helyezésével kellene az uniós reformot és a migrációs politika

gyökeres megváltoztatását kikényszeríteni. Abban az esetben pedig, ha mindezek ellenére nem következne be, a népszavazást meg kellene valósítani.

Annak érdekében viszont, hogy a kelet-közép-európai és a balkáni államok ezt a harcot eredményesen megvívhassák az EU jelenlegi vezetésével szemben, vagy abban az esetben, ha az Unió széthullana, vagy egy esetleges népszavazás eme államokat az Unióból való kiválásra ösztönözné, hogy gazdaságilag és politikailag egyaránt sikeresen fenn tudjanak maradni, ezeknek az államoknak együtt kell működniük. Ez viszont stabil, belső feszültségektől mentes társadalmi és politikai viszonyokat követel meg. Ehhez a gazdasági és szociális elégedettségen kívül e régió államaiban a történelmileg kialakult államalkotó „európai gyökerű” nemzet és a mellette megtalálható szintén „európai gyökerű” nemzeti kisebbségek megbékélését és jó közérzetét, valamint összedolgozását biztosítani szükséges. Ennek előfeltétele, hogy e régió valamennyi állama és államalkotó nemzetisége elismerje az ott élő kisebbségek kollektív jogait, ideértve az egy tömbben élő nemzeti kisebbségek területi öngazgatását, autonómiáját is. Azért, hogy egyik ország se gyanakodjon a másakra, és meglegyen a kölcsönös bizalom egymás iránt, e térség országai mindegyikének alkotmányába, alaptörvényébe foglalva kellene ratifikálni az egyes országokon belüli kisebbségi nemzetek kollektív jogok és autonómia iránti jogosítványait, és azok tényleges kialakítását annak a kinyilvánításával, hogy mind az ún. „anyanemzet” állama, mind pedig annak kisebbsége elismeri és meg nem változtathatónak tartja a jelenlegi államhatárokat.

Megnyugtató és tökéletes megoldás lenne azonban az arab világban a gyarmati időszakban kialakított országhatároknak a nyugat- és a kelet-európai, valamint a transzatlanti és az ázsiai nagyhatalmak bevonásával tárgyalásos úton való olyan újrendezése, amely egy államba tömörítené az azonos vagy hasonló vallású és/vagy nemzetiségű közösséghez tartozó arab populációt. Ha pedig ez ellenállásba ütközne, akkor az egyes arab államokban mindenképpen ki kellene alakítani az egy tömbben élő azonos vallásúak vagy nemzetiségűek autonómiáját annak érdekében, hogy így elkerülhetők legyenek az összetűzések. Ha az államalkotó nemzeti közösségek mellett megkapnák az egy területen élő nemzeti kisebbségek a maguk autonómiáját, ez pozitívan hatna a gazdaságra, megvalósulna eme államokban a belső politikai béke és köznyugalom. Ezáltal még a belső rendfenntartás költségei is jelentősen csökkenthetők lennének. Emellett még minden nyugat- és kelet-európai állam meg tudná őrizni gazdasági befolyását e térségben. Ezt a kérdést bővebben kifejtettem korábbi, *A jogi értékek jelentősége és időszerűsége* címen megjelent tanulmányomban.²⁵

Végezetül néhány reflexiót az időközben történetekhez. Nem lenne teljes a kép, és nem lenne naprakész, ha nem szólnánk arról a szintén Merkeltől származó legújabb kezdeményezésről, mely szerint továbbra is az Unió határain belül történne a bentmaradási jogosultság feltételeinek a vizsgálata, és akik az Unióban maradhatnak, azokat a Bizottság határozata osztja az egyes államokban kvóták szerint szét. Az egyes államoknak meglenne a joguk, hogy a reájuk megállapított kontingens befogadását megtagadják, ez esetben viszont igen nagy összegű megváltási díjat kellene fizetniük. A magyar miniszterelnök és a magyar kormány több tagja is helyesen mutatott rá arra, hogy sem az Európai Unió Bizottságának, sem a parlamentjének, sem a mi-

niszterek tanácsának nincs joga ilyen határozatok meghozatalára. Erre a lisszaboni szerződés egyik itt említett uniós szervnek sem adott felhatalmazást. Abból kifolyólag pedig, hogy a lisszaboni egyezmény messze van attól, hogy az Európai Unió alkotmányának legyen tekinthető, az Európai Uniónak még a minden tagállamára automatikusan kötelező határozata sem írhatja felül az egyes tagállamok és így Magyarország alkotmányát sem. Minden tagállam alkotmánya garantálja saját államának szuverenitását – így a magyar Alaptörvény is –, ezért minden olyan irányú, esetleg meghozni szándékolt határozat esetében, amely a tagországok alkotmányát sérti, megtagadhatják annak tudomásulvételét. Ez vonatkozik a kényszerű migránsbefogadási kvótára is, mivel az a tagállamok szuverenitásának teljes elvételeit jelentené. Más kérdés, hogy önkéntes vállalásra bármelyik tagállamnak lehetősége van.

Ami pedig a legújabb fejleményt illeti, az Európai Unióból való kilépés melletti, nagy-britanniai népszavazás eredményéből le kellene vonni az Unió egész bizottságának, főként az elnökének, valamint az Európai Parlament elnökének a tanulságot, és le kellene mondaniuk, valamint az Európai Parlamentet is fel kellene oszlatni, és új választásokat kellene kiírni. Egyértelművé vált ugyanis, hogy a brit lakosság túlnyomó része azért szavazott az Unió ellen, mert nem szab korlátot a bevándorlással szemben, valamint túlzott központosítással korlátozni akarja a tagállamok, beleértve Nagy-Britannia szuverenitását. Az Európai Unió vezetői ahelyett, hogy elgondolkoznának a történeteken – miként Lovas László a *Magyar Hírlap* június 5-i számában megírja²⁶ –, ellentmondást nem tűrő hangon sürgetik a brit miniszterelnököt a kilépés bejelentésére. Teszik ezt nyilván azért, hogy a példa ne legyen ragadós. Ha azonban részükről hamarosan nem történik változás, Ausztriában, Franciaországban, Hollandiában és Olaszországban a jövő évi választásokat követő jobboldali kormányok az egyesült királyságihoz hasonló kiválási népszavazásokat fognak tartani, hacsak a szintén várható német kancellárváltás nem hoz más irányvonalat. Az Európai Unió vagy gyökeresen átalakul, és államok szövetségévé válik, vagy ha tovább erőltetik szövetségi állammá alakulását, szét fog esni. Kár lenne érte.

JEGYZETEK

- ¹ Immanuel Wallerstein: *Bevezetés a vilárendszer-elméletbe*. L'Harmattan Kiadó, Budapest, 2010; *A vilárendszer ingája és a Jövőegyetem. Beszélgetések Immanuel Wallersteinnel*. Moderátor: Miszlievitz Ferenc, Savaria University Press, 2010.
- ² Lásd a pápák szerepét és befolyását a kialakulóban lévő és kialakult nyugat-európai államokba a népándorlás korában és a korai középkorban. Gergely Jenő: *A pápaság története*. Kossuth Kiadó, Budapest, 1999.
- ³ A könyvtár felgyújtására I. Omár kalifa parancsára került sor, aki ezt azzal indokolta, hogy ha a könyvtár anyaga a Koránnal egyező, akkor felesleges, ha pedig azzal ellenkezik, akkor veszélyes. Georg Ostrogorsky: *A bizánci állam története*. Osiris Kiadó, Budapest, 2003.
- ⁴ Somogyi József: *Eugenika és etika. A fajok sorsának erkölcsi megvilágítása*. Eggenberger-féle könyvkereskedés (Rényi Károly), Budapest, 1934, 8–16. o.
- ⁵ Pelczné dr. Gáll Ildikó PhD, európai parlamenti képviselő előadói nyilatkozata a Fidesz Budapest terézvárosi szervezetének *Polgári Esték* c. rendezvényén, 2016. március 11.
- ⁶ Richard Coudenhove-Kalergi: *Praktischer Idealismus*. Paneuropa Verlag, Wien–Leipzig, 1925; ismerteti Tóth Károly Antal: *Ilyen korban élünk...* Kapu, 2016/2., 26–27. o.

- ⁷ Oswald Spengler: *A Nyugat alkonya I–II*. Európa Könyvkiadó, Budapest, 1995. II. kötet, 248., 290., 312., 329–330., 340–347., 360., 368–369., 428–431. o.
- ⁸ Karl Popper: *The Open Society and Its Enemies*. Routledge, London, 1945. 1946; Soros György: *A nyílt társadalom, avagy a globális kapitalizmus megreformálása*. Scolar Kiadó, Budapest, 2001.
- ⁹ Reuters, The Independent, 11 July 2013.
- ¹⁰ Bernhard herceg, Beatrix holland királynő szabadgondolkodású édesapja alapította meg 1954-ben a Bilderberg Szállodában a világ szabadgondolkodású, főleg gazdaságsszociológus szellemi elitjéből álló zárt körű titkos társaságot, amely minden év májusának végén ülésezik, és meghozott állásfoglalásai nem nyilvánosak.
- ¹¹ Lásd ruandai népirtás. https://hu.wikipedia.org/wiki/Ruandai_népirtás.
- ¹² László András: *Néhány szó a New Age-ről*. www.traditio.org/laszlo/nevage.htm
- ¹³ A Magyar Nemzet és a Magyar Hírlap tudósítása a Bilderberg-csoport konstanzi üléséről. 2012. június.
- ¹⁴ Loretta Napoleoni: *Az iszlamista főnix*. HVG Könyvek, Budapest, 2014, 53–54., 67–77. és 87–97. o.
- ¹⁵ Uo.
- ¹⁶ Uo.
- ¹⁷ Magyar Idők, 2016. január 2.
- ¹⁸ Nógrádi György nyilatkozata a MRI-Kossuth Rádió *Európai idő* című műsorában, 2016. március 13.
- ¹⁹ Itt jegyzem meg, hogy Pokol Béla az *Európa végnapjai. A demográfiai összeroppanás következményei* című könyvében írja, hogy a már évtizedekkel ezelőtt a nyugat-európai államokban letelepedett és állampolgárságot is kapott muszlimok gyermekeiket hazaküldik a nagyszüleikhez, és ott nevelik fel őket, majd felnőtté válva visszajönnek szüleikhez, de nem vagy csak igen nehezen tudnak elhelyezkedni, mivel az ottani iskolákban olyan képzést kapnak, amely nem teszi alkalmassá őket, hogy a modern európai gazdasági életben munkakerőként helyt tudjanak állni. Pokol Béla: *Európa végnapjai. A demográfiai összeroppanás következményei*. Kairosz Kiadó, Budapest, 2011.
- ²⁰ Pokol Béla valamennyi nyugat-európai állam tekintetében részletesen bemutatja az egyre veszélyesebbé váló negatív születési rátát és az ott élő második arab generáció antiszociális, agresszív attitűdű lumpenizálódását, munkakerülését, amelyek az általuk lakott városnegyedekben időnkénti autófelfegyűjtással és kirakatok betörésével, üzletek kifosztásával kísért csoportos randalírozásokban nyilvánul meg.
- ²¹ Minderről a 2015. november 13. és 20. között megjelent magyar napi sajtó részletesen tudósított.
- ²² Forrás: Magyar Hírlap, Magyar Idők, Magyar Nemzet és Metropól.
- ²³ Magyar Hírlap, 2016. március 21. és 23., 6. o.
- ²⁴ Kristály Lehel: *Páncélszekrényben tartják a német határ lezárásának tervét*. Magyar Hírlap. 2016. február 29., 6. o.
- ²⁵ Prugberger Tamás: *A jogi értékek jelentősége és időszerűsége*. Polgári Szemle, 2015/1–3., 163., 168. o.
- ²⁶ Lovas László: *Nyugati sajtóterror*. Magyar Hírlap, 2016. június 5.